

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/189/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203461
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812203461.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa I., zastúpeného H. proti odporcovi v 1. rade A. a odporčkyni v 2. rade S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov R., zastúpeného M., o zaplatenie 2.392,99 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcov proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 12C/288/2012-123 zo dňa 30. októbra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporckyne v 2. rade náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 366,56 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka M.. V. Y., a to do troch dní **o d** právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov **n e m á** **p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie voči odporčkyni v 2. rade zastavil, náhradu trov konania jej nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporckyne v 2. rade náhradu trov konania vo výške 326,82 Eur, na účet právneho zástupcu M.. V. Y., do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcom v 1. a 2. rade zaplatenia 2.392,99 Eur s príslušenstvom. Okresný súd vo veci rozhodol platobným rozkazom, č.k. 8Ro/63/2012-37 zo dňa 13.08.2012, ktorý sa stal voči odporcovi v 1. rade právoplatný dňom 05.09.2012. Dňa 02.10.2012 oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcov a dňa 15.10.2012 podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom vzniesol námietku premlčania, namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania vo výške 217,76 Eur za dva právne úkony. Podaním zo dňa 17.10.2013 navrhovateľ zoberal svoj návrh v celom rozsahu späť, navrhol konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania nepriznať. Nakoľko navrhovateľ zoberal späť svoj návrh pred prvým pojednávaním, okresný súd podľa § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 a § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške **326,82 Eur** (prevzatie a prípravu zastúpenie 101, 25 Eur + režijný paušál 7,63 Eur, odpor z 15.10.2012 101,25 Eur + režijný paušál 7,63 Eur, vyjadrenie z 19.02.2013 101,25 Eur **+ režijný paušál 7,63 Eur**). Odporčkyni v 2. rade v konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej súd ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník z dôvodu, že súd prvého stupňa mu síce priznal náhradu trov právneho zastúpenia, ale v nižšej sume, a to iba za tri úkony právnej služby. Uviedol, že jeho právny zástupca uskutočnil päť úkonov právnej služby, a to prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, odpor z 15.10.2012, vyjadrenie z 19.02.2013, vyjadrenie z 20.12.2013 a zastupovanie na

pojednávaniu, ktoré bolo odročené dňa 25.02.2013. Trovy konania za vyjadrenie zo dňa 20.12.2013 a za zastupovanie na pojednávaní si však nemal možnosť uplatniť a vyčísliť, keďže súčasne so späťvzatím žaloby mu bolo doručené aj napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa. Mal za to, že súd prvého stupňa ho mal vyzvať na vyčíslenie a uplatnenie trov. Poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ, na novelizované znenie § 137 O.s.p. s účinnosťou od 01.01.2012 a na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22.12.2010 vo veci C-279/09 Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH (DEB) proti Spolková republika Nemecko, z ktorého aj citoval. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012 a na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“ - možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím žalobca získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa. Trovy právneho zastúpenia prvostupňového konania si vyčíslil v celkovej výške 435,88 Eur za štyri úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, odpor, vyjadrenie z 19.02.2013 a vyjadrenie z 20.02.2013 a ďalej náhradu cestovného, náhradu za stratu času a účasť na pojednávaní dňa 25.02.2013 vo výške 197,18 Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 633,06 Eur. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 58,44 Eur.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v 2. rade. Uznesenie okresného súdu vo zvyšnej časti nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v 2. rade náhradu trov konania v celkovej výške 326,82 Eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, odpor z 15.10.2012 a vyjadrenie z 19.02.2013.

Pre rozhodovanie v danej veci má zásadný význam posúdenie dôvodnosti a účelnosti úkonov vykonaných právnym zástupcom vedľajšieho účastníka v tomto konaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že účastníkovi konania je možné priznať len náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania vstúpil, vo veci podal odpor zo dňa 15.10.2012, vyjadrenie zo dňa 19.02.2013, vyjadrenie zo dňa 20.02.2013 a prostredníctvom právneho zástupcu sa zúčastnil na pojednávaní dňa 25.02.2013, ktoré bolo odročené.

Čo sa týka trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za vyjadrenie zo dňa 20.02.2013, odvolací súd dospel k záveru, že predmetné vyjadrenie, podané v mene odporcu v 1. rade a vedľajšieho účastníka na strane odporcov, nespĺňa požiadavku účelnosti, nakoľko je obsahovo totožné s vyjadrením zo dňa 19.02.2013 a nie je v ňom uvedená žiadna nová skutočnosť, ide teda o duplicitný právny úkon s totožnou právnou argumentáciou. Obsahovo podobný, v podstate opakujúci sa právny úkon, nie je možné považovať za účelne vykonaný úkon právnej služby.

Odvolací súd zdôrazňuje, že nespochybňuje právo účastníka konania na náhradu trov konania vzniknutých jeho vyjadrením sa k podanému návrhu, keďže tým realizuje svoje právo na takýto prejav vôle. Účelnosť vynaloženia trov sa však posudzuje vždy podľa okolností konkrétneho prípadu. Za týchto okolností potom nemožno hovoriť o účelne vynaložených trovách.

Pokiaľ ide o náklady spojené s cestovným a stratou času s účastňou na pojednávaní dňa 25.02.2013, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné hovoriť o účelne vynaložených trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pozostávajúcich z náhrady cestovného a náhrady za stratu času. Neúčelnosť vynaložených trov spočíva v tom, že vedľajší účastník na strane odporcov a odporca v 1. rade si za právneho zástupcu zvolili advokáta so sídlom v Lučenci, rovnako tak si aj tento právny zástupca zvolil za svojho substitúta advokáta sídliaceho v U., teda osobu sídliacu v značnej vzdialenosti od obvodu súdu prejednávajúceho vec v prvom stupni.

Odvolací súd je toho názoru, že slobodu voľby advokáta, vyplývajúcu z práva na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nie je možné vnímať ako úplne bezbrehú. V danom prípade nejde o spor, ktorý by bol nejakým spôsobom náročný, či komplikovaný, čo by za určitých okolností mohlo odôvodňovať voľbu advokáta aj zo vzdialenejšieho miesta od sídla príslušného súdu.

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ späťvzatím žalobného návrhu zaviniel zastavenie konania, a preto bol opodstatnený postup podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Z dôvodov vyššie uvedených je zrejmé, že nie je splnené kritérium účelnosti všetkých vynaložených trov, ktorých priznanie sa vedľajší účastník v podanom odvolaní domáhal.

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v 2. rade v zmysle uvedeného pozostáva z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 366,56 Eur. Ide o trovy vedľajšieho účastníka za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 1 písm. a), c), ods. 5 písm. b) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení z hodnoty pohľadávky 2.392,99 Eur, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia 101,25 Eur, písomné podanie na súd - odpor 101,25 Eur, písomné podanie na súd - vyjadrenie z 19.02.2013 101,25 Eur a zastupovanie na pojednávaní 25,31 Eur (101,25 Eur : 4) substitútom M.. U. a režijný paušál 2 x 7,63 Eur a 2 x 7,81 Eur, DPH vo výške 6,62 Eur, spolu vo výške 366,56 Eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 2, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko v odvolacom konaní mal vedľajší účastník na strane odporkyne v 2. rade úspech len čiastočný.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.